

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Pc/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117209583
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3117209583.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci žalobcu A. B. C., narodeného XX.XX.XXXX, bytom B.. X, D., E., právne zastúpeného JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jungmannova 08, proti žalovanej F. F., narodenej XX.XX.XXXX, bytom G. XX, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou LEXIA advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Bratislave, Zámocká 3, IČO 53 176 014, za ktorú koná JUDr. Katarína Bieliková, o zaplatenie 136,96 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobcovi sa voči žalovanej priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal povolenia obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21Pc/13/2017, v ktorom súd rozhodol 10.07.2017 o návrhu žalovanej na úhradu úrokov z omeškania pre neplatenie výživného platobným rozkazom, ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 136,96 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Najvyšší súd SR dňa 25.09.2019 v konaní sp. zn. 1Cdo/55/2019 rozhodol o dovolaní žalobcu ako označeného otca v konaní o určenie otcovstva k žalovanej a to tak, že uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.04.2018, č. k. 6Co/47/2018, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.02.2020, č. k. 6Co/47/2018, zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.12.2016, č. k. 10C/1281/1993-270, v spojení s opravným uznesením zo dňa 02.01.2017, č. k. 10C/1281/1993-227, a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Na základe napadnutého platobného rozkazu žalobca sumu 136,96 eur s príslušenstvom v celom rozsahu uhradil. Pohľadávka žalovanej na zaplatenie výživného s príslušenstvom tak bola uspokojená aj napriek podanému dovolaniu vo veci určenia otcovstva. Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie krajského súdu a krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu o určení otcovstva a určení výživného, a to z dôvodu procesných a hmotnoprávných pochybení súdov na prvom a druhom stupni, a preto podľa názoru žalobcu nemôže zostať v platnosti ani napádaný platobný rozkaz, ktorý na tieto zrušené rozhodnutia nadväzoval a nakoľko nie je vydané nové rozhodnutie v merite veci nevznikla žalobcovi žiadna právna povinnosť platiť výživné. Ak výživné nebolo zákonne stanovené, nemohol sa žalobca ako povinný dostať do omeškania s jeho platením, a preto suma priznaná platobným rozkazom, sa stáva bezdôvodným obohatením, ktoré do dňa podania predmetnej žaloby žalovaná nevydala.

2. Zo súvisiacich spisov bolo zistené, že 10.07.2017 Okresný súd Trenčín vydal platobný rozkaz vo veci žalobcu F. F. (teraz F.) a žalovaného B. C. v konaní sp. zn. 21Pc/13/2017, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 136,96 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 31 266,78 eur od 03.05.2017 do zaplatenia titulom omeškania s platením výživného podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa

02.12.2016, č. k. 10C/1281/1993-270, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.01.2017, č. k. 10C/1281/1993-277. Proti uvedenému rozsudku podal B. C. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne rozhodol najprv uznesením zo dňa 23.04.2018, č. k. 6Co/47/2018-372, ktorým jeho odvolanie odmietol. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 1Cdo/55/2019 bolo toto rozhodnutie krajského súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Trenčíne svojím uznesením zo dňa 28.02.2020, č. k. 6Co/136/2019-483, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.12.2016, č. k. 10C/1281/1993-270, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.01.2017, č. k. 10C/1281/1993-277, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Súd rozsudkom zo dňa 30.11.2020, č. k. 13Pc/6/2020-65, rozhodol tak, že povolil obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21Pc/13/2017. Vychádzal z § 397 písm. a/ a § 398 Civilného sporového poriadku, podľa ktorých proti právoplatnému platobnému rozkazu je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, môže ísť o 2 druhy rozhodnutí: a) rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že existovali, b) rozhodnutia nové, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. V prejednávanej príhode išlo práve o druhý typ rozhodnutia, nakoľko už vyššie uvedené uznesenie Krajského údu v Trenčíne zo dňa 28.02.2020, č. k. 6Co/136/2019-483, zrušilo rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.12.2016, č. k. 10C/1281/1993-270, v spojení s opravným uznesením zo dňa 2.1.2017, č. k. 10C/1281/1993-227, a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom tento rozsudok bol v čase vydania platobného rozkazu tým rozhodnutím, ktorým sa rozhodlo o predbežnej otázke - otcovstve žalobcu k žalovanej a určení výšky vyživovacej povinnosti k nej, potrebnej pre rozhodnutie o zaviazaní žalobcu k úroku z omeškania z platenia výživného.

4. Žalobkyňa v pôvodnej žalobe uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 10C/1281/1993 zo dňa 02.01.2017, v spojení s Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 10C/1281/1993 zo dňa 02.01.2017, právoplatného dňa 21.02.2017 a vykonateľného dňa 03.02.2017, súd rozhodol vo výroku IV., že žalovaný (B. C.) je povinný uhradiť zameškané výživné vo výške 31 266,78 eur, pričom mu povolil zameškané výživné splácať mesačne v sume vo výške 250,00 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti uvedeného rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia či i len jednej z nich. Žalovaný do podania žaloby neuhradil ani jednu splátku (prvá splátka bola splatná dňa 31.03.2017), preto si žalobkyňa (F. F., teraz F.) uplatnila úrok z omeškania vo výške 5% zo sumy 31 266,78 eur, čo bolo ku dňu podania žaloby 02.05.2017 136,96 eur. Predmetom uvedeného konania bolo určenie otcovstva B. C. a určenie jeho vyživovacej povinnosti ku F. F., teraz F..

5. Konanie sp. zn. 10C/1281/1993 začalo podaním žaloby dňa 22.07.1993 matkou vtedy maloletej oprávnenej F. F., ktorou matka žiadala súd o určenie, že B. C. je otcom maloletej, ďalej žiadala, aby bola maloletá F. zverená do jej osobnej starostlivosti, aby bol označený otec zaviazaný prispievať na jej výživu maloletej F. sumou 350 nemeckých mariek (DM) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, ďalej sa domáhala, aby súd označeného otca zaviazal zaplatiť sumu 1000 DM na zakúpenie ošatenia pre ňu a maloletú F.. V žalobe bolo uvedené, že označený otec je biologickým otcom maloletej F., pretože v roku 1990 nadviazala s ním matka maloletej známost', z ktorej sa narodila F.. Označený otec otcovstvo ku F. na matrike neuznal, vyživovaciu povinnosť si neplnil. Okresný súd po vykonaní dokazovania vyhlásil na pojednávaní dňa 02.12.2016 rozsudok, ktorým výrokom I. konanie v časti o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom zastavil, výrokom II. určil, že označený otec je otcom oprávnenej F. F., výrokom III. uložil označenému otcovi povinnosť prispievať na výživu oprávnenej v sume 150,00 eur mesačne od 22.07.1993 do 31.08.1998, v sume 170,00 eur mesačne od 01.09.1998 do 31.08.2006, v sume 200,00 eur mesačne od 01.09.2006 do 23.01.2009, do rúk oprávnenej, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, výrokom IV. zameškané výživné za obdobie od 22.07.1993 do 23.0.2009 v sume 31 466,78 eur súd povolil označenému otcovi splácať v splátkach po 250,00 eur mesačne k rukám F. F., počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu. Otcovstvo označeného otca bolo určené na základe zákonnej domnienky otcovstva podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine č. 94/1963 Zb.. Vzorky DNA sa nepodarilo od označeného otca zabezpečiť. Preto ustanovený znalec z odboru genetika, analýza DNA nemohol vypracovať znalecký posudok. Okresný súd Trenčín vydal dňa 02.01.2017 opravné uznesenie č. k. 10C/1281/1993-277, ktorým opravil citovaný rozsudok vo výroku IV. tak, že správna výška zameškaného

výživného za obdobie od 22.07.1993 do 23.01.2009 je v sume 31 66,78 Eur. Proti uvedenému rozsudku podal označený otec odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/47/2018-372 zo dňa 23.04.2018 odmietol odvolanie označeného otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 10C 1281/1993-270 zo dňa 02.12.2016 ako oneskorene podané. Na základe dovolania označeného otca Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1Cdo 47/2008 zo dňa 25.09.2019 zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 6Co/47/2018-372 zo dňa 23.04.2018 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR uznesením č. k. 6Co 136/2019-483 zo dňa 28.02.2020 rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 10C 1281/1993-270 zo dňa 02.12.2016 v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, vykonal dokazovanie opätovným nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru genetika, odvetvia analýza DNA, za účelom zistenia alebo vylúčenia otcovstva označeného otca k oprávnenej. Napokon okresný súd v poradí druhým rozsudkom zo dňa 21.12.2021, č. k. 10C/1281/1993-759, výrokom I. konanie v časti o zaplatenie príspevku na úhradu nákladov spojených tehotenstvom a pôrodom zastavil a výrokom II. návrh na určenie otcovstva zamietol. Odvolací súd rozhodnutím zo dňa 22.11.2022, č. k. 6Co/40/2022-978, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku II., ktorým súd návrh na určenie otcovstva zamietol, potvrdil.

7. Podľa § 416, § 417 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku len čo nadobudne rozsudok o povolení obnovy konania právoplatnosť, súd bez ďalšieho vec znovu prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní aj v obnovenom konaní. Ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne rozsudkom návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, novým rozhodnutím nahradí pôvodné rozhodnutie.

8. Okamihom, keď rozsudok o povolení obnovy konania nadobudne právoplatnosť, sa vec bez ďalšieho návrhu dostáva do druhej fázy obnovy konania, a to do konania po povolení obnovy konania (iudicium rescissorium). V prvej fáze obnovy konania súd rozhoduje, či žalobe o povolení obnovy konania vyhovie, alebo žalobu zamietne (iudicium rescindens). Po právoplatnom povolení obnovy konania súd opätovne vec prejedná a prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní aj v obnovenom konaní. Ak súd po novom prejednaní veci zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, rozhodne tak, že zamietne rozsudkom návrh na zmenu rozhodnutia; v opačnom prípade rozhodnutie zmení a novým rozhodnutím nahradí pôvodné rozhodnutie. Rozhodnutie súdu v obnovenom konaní bude závisieť od zistenia, k akému záveru dospel po preskúmaní skutkového stavu. Súd pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní aj v obnovenom konaní.

9. Súd opätovne vec prejednal po právoplatnosti rozsudku, ktorým bola obnova konania povolená, tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 20.06.2021.

10. V priebehu obnoveného konania bolo zistené, že Najvyšší súd SR rozhodnutím zo dňa 26.10.2023 v konaní sp. zn. 1CdoR/7/2023 dovolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.11.2022 v konaní sp. zn. 6Co/40/2022 odmietol. Týmto mal súd za to, že bolo definitívne rozhodnuté, že B. C. nie je otcom F. F., predtým F. Z toho vyplýva, že nemal voči nej vyživovaciu povinnosť a žaloba na zaplatenie úrokov z omeškania 136,96 eur s príslušenstvom z titulu oneskorenej úhrady výživného nebola dôvodná. Preto súd žalobu (o zaplatenie 136,96 eur s príslušenstvom, podanú F. F.) zamietol.

11. Týmto rozhodnutím bolo nahradené rozhodnutie, platobný rozkaz Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.07.2017, č. k. 21Pc/13/2017-31, o povinnosti B. C. zaplatiť F. F. 136,96 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 31 266,78 eur od 03.05.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

12. V obnovenom konaní bola F. F. v postavení žalovanej strany a nie v postavení žalobkyne, ktorou bola v pôvodnom konaní. Preto jej späťvzatie žaloby v priebehu obnoveného konania bolo bezpredmetné a súd o späťvzati žaloby nerozhodoval.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Nakoľko bol žalobca v konaní o žalobe na obnovu konania voči žalovanej v plnom rozsahu úspešný, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie o trovách konania zahŕňa trovy pôvodného konania i obnoveného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.